МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLOGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП

“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 3 від 27.03.19)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. "Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і націо нальної практики", 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2019

ЗМІСТ

Романенко Є. О., Чаплай І. В.
Становлення та розвиток недержавних закладів вищої освіти в Україні *12*

Бідзюра І. П., Грабовенко Н. В.
Навчальні заклади приватної форми власності в українській системі освіти: історія і сучасність *15*

Головатий М. Ф.
Політико-правова та суспільно-соціальна інституціалізація недержавного сектору вищої освіти в Україні: стан та проблеми вдосконалення *18*

Юлдашев О. Х., Шукюров А.
Договірні відносин у галузі освіти *21*

Лігоцький А. О., Білоус А. О.
Трансформаційні процеси недержавного сектору національної та зарубіжних моделей вищої освіти *26*

Гуменникова Т. Р.
Інвестиції в навчання управлінського та викладацького складу недержавних ЗВО як чинник забезпечення його конкурентоспроможності *30*

Дмитренко Г. А., Головач Н. В.
Питання модернізації недержавної освіти в Україні: змістовний компонент *34*

Вишневський М. В., Діденко С. В.
Інноваційні аспекти викладання у ВНЗ сучасних адміністративно-правових норм діяльності апарату суду *38*

Тітова Н. А.
Стратегія недержавних ЗВО щодо формування інтелектуального потенціалу України в умовах конкуренції на міжнародному ринку освітніх послуг *42*

Мелков Ю. А.
Негосударственное высшее образование: история, перспективы и гуманистические интенции *45*

Сафонова В. Є., Фещенко О. Л.
Вибір конкурентних стратегій у розвитку недержавних закладів вищої освіти на ринку освітніх послуг *48*

Варзарь И. М.
Историолого-субъективные размышления о юбилейном образе МАУП *53*

Попов В. Ж.
Функціонування приватних навчальних закладів в умовах соціальної кризи в Україні у 1917–1920 рр. *57*

Романова Л. В., Романов О. В.
Управління кадровим потенціалом освітніх закладів у контексті розвитку внутрішнього маркетингу *60*

М. В. ВИШНЕВСЬКИЙ
аспірант

С. В. ДІДЕНКО
д-р юрид. наук, проф., директор Херсонського інституту МАУП

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ У ВНЗ СУЧАСНИХ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ НОРМ ДІЯЛЬНОСТІ АПАРАТУ СУДУ

У сучасному вимогливому соціально-економічному середовищі рівень освіти й ефективність підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних спеціалістів значною мірою залежить від результативності впровадження технологій навчання, які ґрунтуються на нових методологічних засадах, дидактичних принципах і теоріях, розвивають діяльнісний підхід до навчання[1, 18]. Перед вищими закладами освіти стоїть завдання — систематично впроваджувати у навчальний процес інноваційні матеріали та факти, які б забезпечували відповідність змісту підготовки фахівця сучасним аспектам професійної діяльності [4, 92].

Аналіз досвіду підготовки студентів юридичних спеціальностей та їх працевлаштування після закінчення недержавних ЗВО свідчить, що значна кількість випускників працевлаштовуються на певних посадах апарату судової установи. А це означає, що в зміст дисциплін адміністративного права вкрай необхідно впроваджувати сучасні адміністративно-правові норми діяльності та факти передового досвіду роботи апарату суду [7, 136].

На підставі здійсненого нами теоретичного та емпіричного дослідження можна стверджувати, що актуальність інноваційних аспектів викладання у недержавних ЗВО сучасних адміністративно-правових норм діяльності апарату суду зумовлена щонайменше трьома чинниками: по-перше, системними та структурними змінами судової системи України загалом; по-друге, модернізацією існуючої моделі функціонування апарату суду в умовах реформ; по-третє, необхідністю розкриття студентам змістовної та сутнісної сторін реалізації владного впливу на сферу посадової, службової та професійної реалізації працівниками апарату суду своїх зобов'язань, що здійснюється з метою ефективного функціонування конкретної судової установи та виконання основного завдання судочинства [2, 114].

Ми вбачаємо необхідним реалізувати в навчальному процесі наступні 8 груп інноваційних аспектів, що містять низку нових наукових положень і висновків, сформульованих і запропонованих особисто нами:

1. Підкреслювати, що діяльність апарату суду як об'єкт адміністративно-правового регулювання — це сукупність забезпечувальних заходів методологічно-організаційного, структурного, матеріально-фінансового, кадрового, технічного, допоміжного та іншого характеру, об'єктивованих у вигляді посадової, службової та професійної реалізації працівниками апарату суду своїх зобов'язань з метою ефективного функціонування суду щодо виконання основного завдання судочинства [5].

2. Розкривати фактичний зміст та сутність адміністративно-правового регулювання діяльності сучасного апарату суду через фактичність (внутрішні та зовнішні

способи впливу на фактичні дії працівників апарату суду) та нормативність (сукупність чинних адміністративних норм, що встановлюють порядок, процедуру та механізми реалізації діяльності апарату суду). Сутність аналізованого явища репрезентує особливості реалізації нормотворчої та реалізаційної діяльності двоблокової системи керівного суб'єктного впливу, що має регулятивний, охоронний, гарантійний, функціональний та обслуговуючий характер по відношенню до фактичного стану реалізації основного завдання судової влади в контексті діяльності судової установи та засад функціонування апарату суду як автономної складової, що забезпечує організаційне забезпечення судового корпусу [6].

3. Описувати принципи адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні, що ґрунтуються на системі специфічних принципів, що є правовою базою для управління галуззю судочинства та окремо щодо діяльності суб'єктів, що здійснюють регулювання поведінки та фактичних дій працівників апарату суду та виступають фундаментом для застосування заходів примусу до правопорушників.

Принципи адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні слід класифікувати на 3 групи: принципи управління галуззю судочинства; принципи діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду; принципи діяльності працівників апарату суду [3, 103].

4. З'ясовувати особливості адміністративно-правового статусу суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду в Україні. Вказувати на наявність термінологічних та змістових особливостей наповнення категорій "статус", "правовий статус" та "адміністративно-правовий статус" в межах досліджуваної проблематики. Виправданою вважаєтеся теза про те, що статус суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду в Україні, позначає роль конкретного суб'єкта в процесі здійснення регулюючого впливу на діяльність апарату суду. Правовий статус встановлює умови такої діяльності. Адміністративно-правовий статус є сукупністю функціональних зобов'язань окремого суб'єкта, що закріплюються за ним відповідним нормативно-правовим актом та передбачає узагальнену характеристику його статусу, правового статусу та безпосереднє розкриття його компетенцій як загальної сфери, так і сфери регулювання окремих питань діяльності апарату суду в Україні.

5. Розкривати форми та методи адміністративної діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду у прямій взаємозалежності категорій "форми" та "методи". Форма — теоретична конструкція, що формує правові рамки, які є непорушними під час реалізації досягнення мети адміністративної діяльності суб'єктів публічної адміністрації, розкриваючи при цьому основні специфічні риси такої діяльності. В той час методи слугують практичним чинником її втілення: за допомогою сукупності юридичних знарядь впливу на діяльність апарату суду в межах встановленої попередньо форми та з обов'язком дотримання її правових рамок.

6. Описувати окремі процедури адміністративної діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що здійснює апарат суду. Такими процедурами є сукупність поетапних різнорідних дій представників публічної адміністрації в аналізованій сфері реалізації конкретного діяння (сукупності однорідних дій), спрямованого на забезпечення повноцінної діяльності апарату суду та окремо забезпечення можливості його працівникам здійснювати свої повноваження.

7. Аналізувати зарубіжний досвід здійснення адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду. Європейське законодавство передбачає можливість

як самоорганізаційного забезпечення діяльності судової установи, так і "вертикальну" залежність від уряду. При цьому існує нормативна вказівка на наявність окремого спеціалізованого органу, який в обов'язковому порядку має бути незалежним, неупередженим та займатись організаційними аспектами відправлення правосуддя. Кожна країна уповноважує здійснювати фінансове, кадрове, організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності судової установи або працівника такої установи (наприклад, керівник апарату суду, судовий адміністратор, тощо) або ж спеціалізований орган (представник судової або виконавчої гілок влади). В деяких країнах такі функції виконують органи виконавчої влади. Існують також гібридні моделі (взаємодія гілок влади). Спеціально уповноваженою особою може бути як працівник установи, так і суддя, який поєднує адміністративні повноваження із суддівськими. Більшість сучасних міжнародних норм покликані "розвантажити" таких суддів та доручити такі обов'язки спеціалісту.

8. Розкривати проблемні питання, що виникають під час здійснення організаційного забезпечення діяльності суду та можливі шляхи їх вирішення. Нами доведена необхідність доповнення адміністративного законодавства у сфері регулювання діяльності апарату суду в Україні, в частині: використання передового позитивного досвіду реалізації такої діяльності за кордоном (за прикладом Французької, Італійської та Латвійської Республік, Королівства Іспанії та Сполучених Штатів Америки); законодавчого вирішення проблеми визначення сутності апарату суду з термінологічного боку; створення окремої служби (відділу, сектору) в судовій установі щодо забезпечення судових розглядів (до складу включити судових розпорядників та секретарів судового засідання); законодавчого закріплення окремих працівників патронатних служб, в тому числі і помічників суддів, як суб'єктів, на яких поширюється положення Закону України "Про запобігання корупції"; закріплення норми на погодження з суддею питання про притягнення до відповідальності помічника судді лише в тій частині, в якій він підзвітний відповідному судді, а саме порушення пов'язані з підготовкою справи до розгляду (зобов'язати суддю мотивувати відмову у погодженні з можливістю оскарження такої відмови керівником апарату голові суду); повернення помічникам суддів статусу державного службовця з деякими особливостями призначення відповідно до вимог законів України "Про державну службу", "Про судоустрій та статус суддів", Положення про помічника судді; законодавчого перегляду функцій територіальних управлінь ДСА України та адміністрації суду в частині матеріального забезпечення судової установи: а) наділити повноваженнями голову відповідного суду (керівника апарату) розпорядника бюджетних коштів в частині утримання в належному стані адміністративної будівлі суду, забезпечення поточних потреб суду; б) ввести до апарату судів штатні одиниці бухгалтерів та наділити суд повноваженнями здійснювати власне матеріальне забезпечення, враховуючи поточні проблеми, що виникають в ході діяльності суду в межах бюджетного фінансування [3, 106].

Наведений в даній статті матеріал, на нашу думку, значно сприятиме реалізації інноваційних аспектів у професійній підготовці у недержавних ЗВО студентів-юристів та їх адаптації в майбутній професійній діяльності.

Джерела

1. Бабкіна О. Проблеми підвищення якості вищої освіти в Україні у контексті Болонських реформ. / О.Бабкіна . — Освіта і управління. — 2006. –Т. 9. — № 1. — С. 91–94.
2. Вишневський М. В. Адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду в Україні. / М. В. Вишневський. — Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія "Юридичні науки". — 2018. Випуск 2. Т. 3. — С. 112–117.

3. Вишневський М. В. Принципи адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні / М. В. Вишневський. — Прикарпатський юридичний вісник. — 2018. — №1. Том 3. — С. 101–106.
4. Педагогіка вищої школи: Навч. посіб. / З. Н. Курлянд, Р. І. Хмелюк, А. В. Семенова та ін. — 2-ге вид., переробл. і допов. — К.:Знання, 2005. — 399 с.
5. Про судоустрій і статус судів: Закон України від 07 липня 2010 року. № 2453-УІ. — Відомості Верховної Ради України. — 2019. — № 41; № 42; № 43; № 44; № 45.
6. Про упорядкування структури ДСА України, її територіальних управлінь, апаратів апеляційних та місцевих судів: Наказ ДСА України від 16 лютого 2017 р. №168. — Судова влада України. — 2017. URL: https; //dsa. court. gov. ua/ userfiles /file/ DSA /DSA. — 2017 — all — docs /FEBRUARY — 17/ №168. Pdf
7. Шпенова П. Ю. Завдання та функції апарату суду, їх значення в організаційному забезпеченні судової діяльності / П. Ю. Шпенова. — Часопис цивільного і кримінального судочинства. — 2016. — № 5. — С. 132–140.